

PROGRAMSKO VOLILNA SEJA OBČINSKE KONFERENCE SZDL

Zaupanje v fronto mora spodbuditi akcijo

Čas, ki ga živimo spremljajo številni problemi. Več kot zaskrbljujoča gospodarska situacija dnevno postavlja pred nas nova odprta vprašanja, nemalokrat se porajajo nezaupanje, nemoč pa tudi skrb kako ves ta družbeni klobčič nevalgicnih vzlov spraviti pod enotni imenovalec in ga z akcijo preseči. Ta aktualna poanta našega dela in bivanja je bila pravzaprav rdeča nit te vsebinsko zelo dobre seje, kateri je pridala močan poudarek tudi izjemno dobra udeležba (91,3 odstotka). Le-ta je pravzaprav potrjevala to osnovno sporočilo, kako močno se ljudje pravzaprav zavedajo krize, kako zelo so zaskrbljeni in po drugi strani tudi pripravljeni spopasti se z njenimi slabostmi.

Socialistična zveza prerašča v tisto družbeno-politično organizirano silo, kjer je mesto in prostor za ustvarjalni dialog in enotno zastavljeno akcijo. »Na nas pa je kako bomo to organizacijo usposobili, da bo v slehernem okolju, ob slehernem vprašanju ljudi kos tej svoji zahtevni vlogi«, je v svojih uvodnih razmišljanjih med drugim dejal predsednik Drago Černoš.

Že prvi razpravljalec Alojz Škufca (OO ZZB NOV) je opozoril na resnost razmer, na pomen kod že načeto zaupanje, ki vse bolj hromi motiviranost. S pavšalnim kritiziranjem na splošno in povprek ne bomo prišli nikamor. V osnovnih okoljih se je tudi znotraj socialistične zveze potrebno odlepiti od forumskega dela kar pomeni kadrovskega pa tudi materialno okrepiti KK SZDL. V svoji razpravi pa je pozval tudi na zoperstavljanje poskusom razvrednotenja NOB na kar opozarjajo nekateri pojavi v širši družbenopolitični skupnosti. Ivan Gerbec iz KK SZDL Vrhovci je tako v poročilu kot v programskih usmeritvah (razprava je tekla o obeh točkah dnevnega reda hkrati) pogrešal poglavje o varstvu okolja. Menil je, da je sprčo razsežnosti območja naše občine kot tudi specifičnosti (naravne danosti, barje...) potrebno bolj zagnano poseči v okviru SZDL in vzpostavljati trajen aktivni odnos, ne glede na to, da se v okviru mesta SZDL Ljubljane pravzaprav že organizirano spopada s temi vedno bolj aktualnimi vprašanji našega življenja in razvoja. To njegovo pobudo so v razpravi podprli še številni drugi razpravljalci. Predsednica društva socialnih delavcev v občini Angelca Žiberna je spregovorila

Konferenca je izvolila

Drago Černoš za profesionalnega predsednika OK SZDL
Aleksija Cvetka za neprofesionalnega podpredsednika OK SZDL
Bojana Osmaka za profesionalnega sekretarja OK SZDL

25 člansko predsedstvo v sestavi: Drago Černoš, Aleksej Cvetko, Bojan Osmak, Peter Vrhunc, Aleš Rueh, po en delegat OK ZKS, OS ZSS, OK ZSMS in OO ZZB NOV, Rozka Pohleven, Marjan Jevnikar, Andrejka Novak, Anton Maček, Ivan Zalar, Mirko Lebar, Djordje Svetličič, Franc Šebenik, Magda Hadolin, Stane Zerovnik, Zvezda Magister, Romana Grünfeld, Bojan Burnik, Vili Belič, Ivan Koželj, Jože Tanko.

Zirija za podeljevanje priznanj OF v sestavi: Alojz Dolničar, Bojan Štembal, Janko Čirič, Nastja Škopac, Franc Svetec, Marjan Knavs, Anton Zaletel, Josip Moretti, Ivan Zagar.

Administrativno-finančna komisija v sestavi: Pepca Oprešnik, Rudi Furlan, Vlado Perko, Ciril Ropret, Stojan Kastelic, Matija Kerkeš, Jože Zumer.

Nadzorni odbor v sestavi: Alojzija Steiner, Julijana Dornik, Srečo Zorn, Ivan Zalar, Ivan Kurent, Pavle Lešnjak, Matjaž Gruden.

Delegacije OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik za Mestno konferenco SZDL Ljubljana, Medobčinski svet SZDL Ljubljanske regije in Republiško konferenco SZDL v sestavi: Drago Černoš, Tone Ferenc, Vasa Butina, Franc-ko Trobec, Borut Suklje, Tanja Šeme, Stane Vencelj, Breda Cajhen, Jože Korinšek, Aleksej Cvetko, Marjan Tomšič, Breda Čizmek, Sergej Vošnjak, Alojz Dolničar, Vera Gradišar, Jože Sojer, Peter Bekeš, Janez Rant, Edo Klanšek, Edo Jurhar, Anton Šebenik, Alojz Škufca, Jože Steh, Ivan Lapajne.

o tem, da imamo v občini precej zdravstvenih in socialnih problemov, katere pa lahko učinkovito razrešujemo le s prizadevno pomočjo SIS-ov. V delovanju koordinacijskega odbora za družbene organizacije in društva velja v prihodnje nameniti več medsebojnega delovanja, saj bi s koordinirano aktivnostjo lahko marsikaj uspešneje razreševali. Po njeni oceni pa bi mo-

rali tudi v socialistični zvezi vsaj na letnih sejah več spregovoriti tudi o delu takšnih organizacij kot je Zveza pionirjev Slovenije, ki prav v teh dneh slavi 40 letnico svojega delovanja. Sergej Vošnjak – član delegacije za RK SZDL je nadvse zaskrbljeno razpravljal o političnih razmerah v naši širši družbenopolitični skupnosti. Ocenil je, da tudi ta seja odraža veliko mero zaskrbljenosti, ki jo v vsakdanjiku že kar redno spremljata apatija in malodušje. O sožitju in enotnem delovanju jugoslovanskih narodov bo mnogo povedala tudi predstoječa ustavna razprava. Marsikje so reakcije danes drugačne od ciljev, ki smo jih izbojevali med revolucijo, zato bo odgovornost v ustavni razpravi toliko večja. Pa vendar se je treba zavedati, da tako kot nima nihče pravice podpisati kapitulacije, nihče nima pravice popuščati pred že uveljavljenim. Po oceni Breda Cajhen – delegatke iz KK SZDL Trnovo vdušje v času ko opravlja SZDL svoj obračun dela, ni dobro. SZDL dobiva na veljavi in zavedati se moramo, da se vse bolj uveljavlja soglasnost med slovenskim narodom in njegovim vodstvom, kar pa ne pomeni nikakršnih partikularističnih ali nacionalističnih pretenzij. V okviru SZDL kot množične organizacije moramo storiti vse za večjo motiviranost delovnih ljudi in občanov pri premagovanju vsakodnevnih težav, še posebej v KS. Ob razmeroma slabih udeležbah v KK SZDL velja pristopiti k iskanju novih, sodobnejših metod dela pa tudi o temah, ki so ljudem blizu. Tudi ona je kot tudi mnogi razpravljalci opozorila na preštevilčnost organov pri OK SZDL (več kot 30) in apelirala na njihovo zmanjšanje ter se zavzela za bolj problemsko in sekcijsko delo SZDL.

V razpravo je posegel tudi Jože Osterman – predsednik MK SZDL. Čudilo ga je, da v poročilu in razpravah niso Vičani izpostavili prizadevanj za hitrejši razvoj južnega dela občine, ob tem pa poudaril, da si bo mesto prizadevalo za enakovrednejši razvoj. Opozoril je tudi na razreševanje nekaterih skupnih problemov v Ljubljani kot so organiziranost SIS in razreševanje precehih skupnih problemov od komunale do usmerjenega izobraževanja. Po njegovem mora sinteza vseh odločitev znotraj SZDL v Ljubljani temeljiti na ravni poenotenih strokovnih in politično argumentiranih stališč. Bine

Otorepec – predsednik Sveta potrošnikov je dejal, da se organizirano delovanje potrošnikov v praksi še ni zadostno uveljavilo, čemur botruje še vedno njihov nedorečen status, še vedno pa ostaja odprta dilema o tem, koliko pravic imajo pri uveljavljanju potrošniških dobrin. V novi osnutku družbenega dogovora velja vsekakor kot potrošne dobrine vključiti tudi storitve komunale, PTT in elektro gospodarstva pa tudi možnost, da KS uveljavijo zahteve po ukrepanju tržnih inšpektorjev. Sicer pa je bil svet zelo aktiven, še posebej pohvalne pa so bile njegove akcije o informiranju in usposabljanju potrošnikov. Predsednik OK ZKS Julij Planinc je v daljši razpravi, potem, ko je podal dobro oceno o delovanju SZDL, izpostavil večjo angažiranost frontnih delov pri delu SZDL in uveljavljanju njenih stališč, pa ne samo pri foramskem delu in ne samo na občinskem nivoju. Da je potrebno prav skozi SZDL nuditi več dialoga in pravočasno oblikovati stališča, pa nam potrjuje

Zahvala Alojzu Dolničarju

Iskrena je bila zahvala dosedanjemu podpredsedniku OK SZDL Alojzu Dolničarju (iztekla sta se že dva mandata), ki je v svoji zahvali zaželel vsem novizvoljenim pa tudi konferenci veliko uspeha.

tudi situacija v občini, ko se srečujemo še vedno z večjimi razvojnimi potrebami in željami kot pa so realne možnosti. Pravočasno in bolj tenkočutno je zato potrebno razjasniti tudi te okoliščine. Aleš Vest – iz občinske ZTKO je izpostavil nekaj kritičnih misli v zvezi z dogajanjem v telesni kulturi. Vse preveč pozabljamo, da se prav tu ljudje organizirajo zaradi njim izvirnih interesov, katere pa z neživljenjskimi oblikami organiziranja kaj hitro podiramo pa tudi spolitiziramo, s tem pa zaviramo ustvarjalno in uspešno delo v telesni kulturi.

Podpredsednica RK SZDL Božena Ostrovršnik je čestitala k visoki udeležbi, kar je nedvomno izraz pripravljenosti ljudi do dela v SZDL. Menila je, da bo organizacija močnejša če bomo znali poiskati nove probleme in pokazati pot za njihovo razrešitev. Za to pa je potrebno tudi menjati ponekaj kar stereotipne metode dela, ki ljudi premalo motivirajo. V okviru SZDL morajo najti mesto večinska in manjšinska mnenja (gibanja) ter ob razpravi izpostaviti skupna stališča. Vse preveč pa se pozabljamo na nadzorno funkcijo SZDL, ki bi se vsekakor morala bolj uveljaviti.

Po sprejemu poročila in programskih usmeritev je konferenca sprejela tudi dopolnitev svojih pravil in poslovnika, rebalans finančnega načrta in sklep o začasnem financiranju. Po razrešitvi sedanjih organov so tajno izvolili novo vodstvo in organe. Za novo vodstvo je od 63 delegatov 60 volilo ZA, člani predsedstva pa so bili izvoljeni soglasno.

SEKRETARJEVA RAZMIŠLJANJA

Poti imajo še vedno preveč križišč in ovinkov

Dnevno slišimo in prejemamo pripombe s terena in razmišljanja komunistov, pa tudi drugih občanov. Prisotna vprašanja na katera včasih sami ne najdemo odgovora so stalni spremljevalci našega dela. Mogoče bodo moja razmišljanja pripomogla k temu, da se vsaj nekatera teh odprtih vprašanj poskušajo razjasniti.

Sklepi CK ZKS in ZKJ so objavljeni v Komunistu. Če želimo pridobiti res strokovna mnenja o dogovorjeni smeri nadaljnjega delovanja, ki jo sklepi začrtujejo je nujno, da o teh sklepih najprej razpravljajo resisti, ki so kot prvi zadolženi za njihovo izvajanje. Prav je sicer, da o sklepih razpravljajo vsi komunisti, vendar mislim, da pristop, ko so predvsem poklicani usposobljeni organi in organizacije, predstavniki OZD, ali pa strukture KS, lahko doprinese dosti konkretnější dogovor za nadaljnje delo.

Postavljamo vprašanja in razpravljamo o tem kako priti do uveljavljanja odgovornosti vodilnih ljudi v najvišjih forumih. V že obstoječih dokumentih in ustavnih opredelitvah imamo to določeno. Te poti so resnično komplicirane, zato moramo iskati možne spremembe v razpravah o spremembi ustave in naslednje zagovarjanje stališč, ki smo jih v Sloveniji nekako že potrdili v večini javnih razprav.

V teku so razprave o spremembi ustave. Tudi v tej problematiki smo se zavzeli za dokaj jasn pristop in sicer, da se lahko opredeljujemo do tistih spreminjalnih predlogov, ki bodo prispevali k krepitvi demokratičnosti, nadaljnjem razvoju republik in pokrajin

v Jugoslaviji, krepili samoupravno odločanje in dogovarjanje ter, da ne bomo spremenjali temeljev naše ustavne ureditve.

Očitki, da članstvo ZK nima pravi nobenega vpliva na odločitve, ki jih sprejemamo (ali kot najraje rečemo sprejemamo) v forumih sicer včasih držijo. Ne moremo pa reči, da smo vedno brez vsake moči. Večina upravičenih zahtev in kritike, ki jih izrečejo člani v OO ZK, občinski komite ZKS posreduje naj si bo mestnemu komiteju ZKS ali centralnemu komiteju ZKS. Preko teh organov se tako verjetno slišijo tudi naša razmišljanja dosti dlje kot si navadno mislimo. Res pa je, da so se v naši stvarnosti začele spremembe odvijati dosti hitreje kot smo bili v preteklosti navajeni, in da ne moremo vedno pričakovati, da bomo lahko izpeljali postopek, da o vsakem odprtem vprašanju najprej razpravljajo v osnovnih okoljih in šele nato v višjih forumih.

Mislim, da se bomo prav tako morali privaditi tudi temu da za odprta vprašanja ne bomo vedno imeli na razpolago mnenja našega CK, po katerem bi se ravnali, ampak da se bomo morali vsi večkrat odločati in zavzemati stališča do odprtih pojavov v svojih lastnih okoljih in sicer na podlagi sprejete osnovne usmeritve delovanja ZKS.

ZK uresničuje stališča z močjo dialoga

Nemalokrat zahteva članstvo ZK, da mora organizacija ZK ali kar Zveza komunistov na splošno, odločno poseči v to ali ono dogajanje, katerega odvijanje nam ni pogodu, ali se nakazujejo negativni odmevi na posledice, ki jih to dogajanje povzroča. Tu ne mislim zgolj odločitev, ki jih sprejemamo v samem vrhu države, temveč nemalokrat tudi odločitve, ki jih sprejemamo na občinskem ali celo krajevnem nivoju, pa niso povšeči komunistom.

Ko ob takem ocenjevanju postavljamo Zvezo komunistov nad strokovne organe, ki odločitve načrtujejo ali sprejemajo, pozabljamo, da smo se na 10.

kongresu ZKS, kar je potrdil tudi 13. kongres ZKJ, odločili, da bomo vložili vse napore v to, da Zveza komunistov ne bo več stranka na oblasti, temveč se bo borila za to, da postane resnična avantgarda delavskega razreda, ki bo svoja stališča in sklepe uresničevala znotraj obstoječega sistema, v SZDL in sicer z močjo argumentiranega demokratičnega dialoga.

Pogosto je postavljeno vprašanje kako naprej in za kaj naj se komunisti zavzemajo. Mislim, da smo za vsa ta vprašanja še sprejeli smeri in kazipote kako in v katero smer naprej.

Primarna naloga, katere se vsi še kako zavedamo je razreševanje kritičnih razmer v našem gospodarstvu. Zveza komunistov – torej komunisti smo prejeli zelo natančne opredelitve, katere predloge izhoda iz krize bomo podpirali in se borili za njihovo uveljavljanje. Gospodarstvo mora sloneti na tržni ekonomiji odprti v svet. Gospodarske organizacije morajo postati čvrsti in samostojni subjekti, njihova dejavnost pa sloneti na takih programih, ki zagotavljajo razvojno perspektivo.

Težko spreminjamo poglede in navade

Vsa ta razmišljanja in iskanja bodo vtakna v priprave in izvedbo konferenc organizacij ZK. Kongresi so v letu 1986 začrtali poti in način hoje po teh poteh. Sedaj, ko sta minili dve leti, lahko ugotovimo, da nismo prehodili precej nakazanih poti. Nekatere poti so imele vse preveč križišč in ovinkov, kjer nismo uspeli uskladiti naših pogledov in hotenj. Zgodovinsko breme preteklosti nas še vedno opozarja, da ne bomo mogli zakorakati premočrtno naprej. Lahko bi tudi rekli, da je navada resnično železna srajca, saj zelo težko spreminjamo poglede, navade predvsem pa zavest posameznika, pa tudi prenekaterih okolij za sprejem novega, včasih popolnoma nasprotnega prejšnjemu.

Navaditi se moramo tudi poslušati, vzpostaviti dialog in ne zgolj govoriti in diktirati, vzpodbujati

tudi druge za napredne ideje in ne jih zgolj dajati, sposobni moramo biti vse to usmeriti v enoten cilj nadaljnjega razvoja.

V pogojih, ko se razmere v gospodarstvu in družbi zelo težko spreminjajo na bolje in smo priča edajle večjemu administrativnemu omejevanju in urejanju odprtih vprašanj se moramo komunisti zavzemati za upoštevanje in izvajanje osnovnih pravic delovnega človeka in občana kot je pravica do samoupravljanja, pa čeprav v močno zoženih finančno-materialnih pogojih, do odločanja po delegatski poti od KS preko občinske skupščine pa vse do zveznih organov.

Delo naše občinske organizacije ZK bo usmerjeno v to smer nadaljnjega delovanja. Seveda pa moramo vedeti, da pri vseh naporih za vzpostavitev demokratičnega dialoga in pluralizma interesov in gledanja v SZDL in družbi, znotraj naše organizacije še vedno veljajo dogovorjeni in s programom ZK sprejeti principi delovanja. Demokratični centralizem ostaja načelo medsebojnega povezovanja in delovanja. Trudili se bomo, da bodo zahteve in stališča osnovnih organizacij ZK še naprej dosledno upoštevana, občinski komite se bo tudi v bodoče zavzemal za dosledno uveljavljanje razvojne miselnosti in načrtovanja kot enega od osnovnih pogojev nadaljnjega razvoja občine.

V iskanju čim neposrednejših metod dela in medsebojnega izmenjavanja informacij bomo v bodoče še bolj razvijali neposredni kontakt članov OK ZKS z osnovnimi organizacijami ZK v KS in delovnih organizacijah.

Idejno-politično usposabljanje bo še naprej osnovni sestavni del našega programa, kljub velikim težavam v praksi, pri njegovem izvajanju. Zavedamo se, da lahko v sedanjih razmerah uspešno deluje le usposobljen in predan komunist. To usposabljanje bo zajelo tudi člane organov občinske organizacije ZKS, kar dosedaj ni bila redna praksa.

RAJKO NAJZER

NAŠA ANKETA

Kaj pričakujemo od leta 1988?

Napovedovati dogodke vnaprej je vsekakor precej tvegano in nezanesljivo početje. Čas pač ni kot filmski trak, na katerem lahko že po nekaj pregledanih sličicah potegnemo marširski zaključek, ampak pogosto postreže tudi s presenečenji, z dogodki, ki jih nismo pričakovali.

Pa vendar najbrž ni nikogar izmed nas, ki ne bi vsaj na tihem upal, kaj vse mu bo prineslo novo leto 1988, ki je pred durmi. Če že ne na družbenem torišču, kjer si res ni obetati bogve kaj, pa vsaj v šoli, službi, družini, ali pa morda celo na športnem področju. Seveda marsikaka želja ostaja skrbno prikrita, kajti izkušnje kažejo, da se najglasnejša upanja navadno ne najtežje uresničujejo.



Jožica Kozjek



Franc Petrič

Jožica Kozjek, dijakinja Srednje šole za gostinstvo in turizem z Briš pri Polhovem Gradcu: »Najbolj bi bila vesela, če bi mi tudi drugo leto šlo vsaj tako dobro v šoli kot letos. Rada pa bi si tudi našla fanta in to takšnega, s katerim bi bilo moč shajati skupaj. Predvsem delovnega in poštenega. Vendar pa na poroko za zdaj še ne mislim. Za to sem še premlada. Prav tako pa bi se tudi rada dokopala do svojega mopeda, saj moram zdaj peš od doma na avtobus in obratno. Noge bom potrebovala še na stara leta.«

Franc Petrič, kmet z Rakitne: »Če bo šlo tako slabo kot letos, ne vem kako bo. Poglejte, zdaj mora človek prodati že pet litrov mleka, če hoče kupiti steklenico piva. Tudi naftni derivati se grozno dražijo, odkupna cena živine in drugih kmetijskih pridelkov pa se skorajda ne premakne. Pa še ti davki. Skratka, zgolj s kmetijstvom se danes ne izplača ukvarjati več.«

Marijana Lampe, dijakinja SPS z Dobrove: »V horoskopu mi piše, da bom drugo leto postala pevka skupine Laibach. Seveda tega ne verjamem. Tudi mnoge druge želje, ki jih gojim, se najbrž ne bodo uresničile. Pa vendar si želim, da bi ob koncu šolskega leta



Marijana Lampe



Pavel Pleše